

Historieglimt 160

Søndag i Lademoen kirke 2015

Søndag 7. juni 2015 klokken 1100 var det gudstjeneste i den 110 år gamle gråsteinskirken på Lademoen. Det var en kjølig gråværssøndag. Kirkeåret var kommet til den andre søndagen i trefoldighetstiden. De som hadde tjeneste var sokneprest i Lademoen, Stein Ellinggard, den frivillige klokkeren Berit Møller, kirketjeneren Dabessa Segni Temesgen og organist, kantor Øyvind Kåre Pettersen. Det var 40 til stede. Omtrent halvparten var dåpsfølget til barnet som ble døpt, Rikke Dybdahl Lien. Salmebøker og ark med program fikk folket forsyne seg med fra den nye salmeboktralla som stod ved inngangen. Ritualet som ble fulgt, er det forholdsvis nye som menigheten er vel kjent med allerede. Programarket var «*Normalordning for høymesse med dåp og nattverd*». Salmenumrene stod på salmetavlene. Mange deltok i de leddene og bønnene som var merket med at alle deltar. Etter klokkingingen ønsket klokkeren velkommen og gav noen opplysninger om det som skulle skje og avsluttet med: «*La oss være stille for Gud!*». Etter tre klokkeslag reiste folket seg under preludiet (forspillet). Prosesjonen gikk opp midtgangen. Foran gikk klokkeren som bar det vakre prosesjonskrusifikset, så kom foreldrene med dåpsbarnet og med en annen sønn mellom seg og med presten til slutt.

Mens folket stod, ble inngangssalmen sunget. Det var de fem versene av «*Canati ao Senhor um cantico novo, Kom, syng for vår Gud ein ny song*», nummer 393 i Salmebok 2013. Både teksten og melodien til denne salmen er en folkevise fra Brasil. Den er oversatt av Sindre Eide. Når folkesanger fra fremmede kulturer brukes i gudstjenesten, bør nok menigheten få litt veiledning for å få sangene til å fungere best mulig. Etter nådehilsenen deltok mange i samlingsbønnen: «*Hellige Gud, vi er samlet for ditt ansikt for å møte din kjærlighet og sannhet. Send oss din Ånd og gjør oss åpne for det du vil gi oss. La ditt ord slå rot i våre hjerter, så Kristus lever i oss, og vi blir ett i deg og tjener deg i alle ting. Gud vi ber. Amen*». Så sang menigheten Kyrie etter salmebokas nr. 981 og deretter Gloria i vekselsang. Kyrie ble fremført av kantor fra orgelgalleriet i vekselsang med menigheten. Kantors fine stemme lød også da halleluja kom før evangelielesningen. Lademoen er heldig som har en slik kunstner på orgelkrakken. Han spiller så fint til salmesangen at menigheten er svært godt tjent med det. Søndag spilte han fine melodier både som preludium og postludium.

Dåpssalmen var nummer 586: «*Fylt av glede over livets under*» av Svein Ellingsen fra 1971. Denne salmen blir nå ofte benyttet. Salmeboka har 16 dåpssalmer. I mange år var det vanlig å bruke enten «*Å, la din Ånd nå med oss være*» fra 1757 av James Allen, oversatt av Grundtvig, eller Nordahl Rolfsens oversettelse av E. M. Franzéns «*Milde Jesus*» fra 1832. Kanskje har vi litt mote også på dette feltet? Prest og klokker skiftet om å lese dåpsritualet. Etter dåpen

viste presten barnet frem for menigheten og foreldrene fikk et tent dåpslys. Slike lys var vanlige ved reformasjonstiden, men ble senere avskaffet. Nå er de kommet tilbake og mange finner en fin symbolikk i denne skikken.

Tekstene som ble lest, var Salme 67.2-6: «*Gud vær oss nådig og velsigne oss*» og Galaterbrevet 3.23-29: «*Før troen kom, var vi i varetekt under loven*». Mellom tekstene ble Mozarts vakre melodi «*Eine Kleine Nachtmusik*» fremført av en strykekvartett fra Trondheim kommunale kulturskole. Det var de fire unge damene, Anna Kongshaug, Maja Stenøyen, Meriam Kahan og Emma Tvette Vik. Deres lærer Sven Olav Lyngstad var med dem. Det var et fint innslag i gudstjenesten. Evangelielesningen var fra Johannes evangelium 3. 26-30 om Johannes-dåpen. Evangelielesningen ble innledet og avsluttet med hallelujaverset. Som prekentekst valgte predikanten den første teksten, Salme 67. Han viste til en tekst fra Åge Aleksandersen som på sin Facebookside fortalte om en vartur i Trondheimsregnet med fuglesang og fine dufter. Vi er velsignet i Norge med mange store goder. Her er ingen landsminer, bomber, sårede barn og massevis av flyktninger i overfylte leirer. Vi bør både glede oss over godene vi har og samtidig være åpne for å hjelpe de ulykkelige. Vi har mange av Guds velsignelser og vi kan bli mer velsignet ved å være i Kristus og tjene ham. Prekenen ble holdt fra lesepulten. Det er nå bare sjelden prekestolen brukes. Etter prekenen kom Petter Dass' praktfulle salme nr. 371: «*Om alle mine lemmer var fylt av bare sang*» fra 1704. Etter forbønnen, som den gamle kirkebønnen nå kalles, var det kunngjøringer og takkoffer til Norges Kristelige Studenterforbund om fikk 1631 kroner som menigheten la i offerskålen ved gang rundt alteret.

Nattverdsalmen var nr. 614: «*Vår lovsang skal møte deg, Kristus!*». Nattverden fulgte det nye ritualet som i all hovedsak er som det gamle. 24 deltok i måltidet ved alterringen. Sluttsalmen var Isak Kolmodins fine vårsalme fra 1694, nr. 841: «*Den blomstertid nå kommer med lyst og glede stor*. Som sluttsalme ble den ble sunget stående. Deretter fulgte velsignelsen og de ni bønneslagene fra kirkens store klokker. Salmevalget var på mange måter forbildelig. Det var både gamle og nyere salmer og én nynorsk salme. Alle var fint plassert i forhold til tekstene og dagens særpreg. De var valgt fra de siste fire hundre års kirkehistorie slik at mange tanker og toner fikk lyde. Menigheten ble stående under velsignelsen og de ni klokkeslagene. Alt i alt ble dagens særpreg godt understreket og menigheten fikk mye å tenke på og fikk en fin utfordring fra dagens prekentekst. Gudstjenesten sluttet seg til den lange rekken som har samlet folk i Lademoen kirke gjennom de mange årene siden 1905.